

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Széchenyi-utca SIMON-ház Kunz József ut
kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK,

Előzetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szelemi részét illető
minden körülmények ideintéendők.

Béremtelen levelek csak ismert kzeketől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előzetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre

postán küldve

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre 5 ft — kr.
Negyedévre 2 ft 50 ft.
Egy órára 1 ft — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábospetitor egyszeri beiktatásért 5k.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyiltér 4 hasábos petitorért 20 kr.
Hirdetést vagy reclamat magában foglaló
udonság sora 50 krajcsár.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen. Szerda, Aprilis 11.

72. szám.

Szerelmem s állami eszély.

Cupidón mindig volt valami katonás, tegezzel s nyíllal fegyverzetten rajzolkák is. Ma határozottan a hadiösvényen van s ha mint jónevelésű isteni gyermek irtózik is személyesen törni ki egy indiánus harcezi ordításban, a kíséretében haladó Fama annál kevesebb kényszerrel enged magára gyakorolni s ez órában a világ összes lapjain veszett láрма zörög, zug s füttyöl keresztül a hetyke isteni legujabb hadjáratáról.

A slivniczai fejedelmi hős daliás alakja egész hirtelen s váratlanul ismét megjelen a napi történet felszínén, egy romantikus szerelmi rege illatos és szelős szövetébe burkolva. A büszke ifjú hőst, kit a császári unokatestvér irigysége és nehezeltése egy napként hatalmas emelkedő dícsaplya magasáról hirtelen a trón — s hatalom vesztés, a politikai s társadalmi számkivetés mélyébe taszított, a berlini császárlány rajongó tisztja szerelme újra a magasba akarja vinni s egyszerre a földi paradicsomnak mind a hét egébe emelni akarja. De az állami eszély hidegen s elutasítólag közbelép s a ki parancsát hirdeti s végrehajtja, az a legerősebb ember, ki most a földön vándorol.

Ki fog győzni e küzdelemben? a férfiú, ki az eszélyt képviseli s egy óriás, vagy a fiú, ki a szerelmet védi s egy isten?

Kétségtelen, hogy e pillanatban az állami eszély győz. Ha Bismarck hivatalban maradását azon feltételhez köti, hogy Viktória hercegnő ne jegyeztessék el Battenberg Sándorral, mert ez a czárt, halálosan megsértené s a világbékét veszélyeztetné: Frigyes császár nem fogja megkímélni gyermekét, bármennyire szereti is őt, azon kemény megpróbáltatástól, hogy a saját zivé vágyát az általános jólétnak alája rendelje. És minden jel arra mutat, hogy a német kancellár a legnagyobb

komolysággal jár el ez ügyben s tényleg képtelennek tartja magát, a keleti kérdésben a lavírozás és balanszírozás eddig követett politikáját sikerrel folytatni, ha a bolgárok által még mindig rajongva szeretett Battenberg a német császár veje lesz s ezzel Szófiába leendő győzelmes visszatérének eszménye a lehetőség, sőt a legnagyobb valószínűség körébe lépne.

De egy ifjú sziv szerelme tovább él, mint egy aggastyán, ki a szoltáriró korát már át lépte. Anglia királynőjének, az épp oly erős, mint nemes Victoriának gyermekeiben s bizonyonyal unokáiban is csodálatos kitartás és állhatatosság van. Ők éppen ellentétei ama keletieknek, kikről a költő éneklí, hogy meghalnak, ha szeretnek: ők élnek, ha szeretnek és szeretnek, a meddig csak élnek. Egy pár évvel több vagy kevesebb, az nem tesz sokat egy hercegnőre nézve, kinek vére Viktória császár-királynőtől eredt s Batrix hercegnő, az angol trónon ülő matróna kedvenc leánya, megmutatta a bámuló világnak, hogy egy szép, egészséges, a test és szellem minden bájaival a legdusabban megáldott hercegnő mily soká s türelmesen tud, ha akar, hajdon maradni, hogy végtére ahhoz menjen nőül, kiben eszményét megtestesítve, élte üdvét biztosítva látja.

A német császár leánya a jelen pillanatban mérvadó állami eszélynek engedelmessé, egyelőre le fog mondani. Herceg Battenberg Sándor pedig, kit — mint a „Pester Correspondenz“ annak idején a legmegbízhatóbb pétervári információk alapján jelentette — még a nagyon haragos unokabátya sem hagy kombináczió kívül, elvitázhatatlan még jelentékeny szerepre van hivatva a történelemben. És az sem teljesen elképzelhetlen eshetőség, hogy Oroszország Európával békét s Németszággal új békeszövetséget egy koron épp olyan alapon köt, a melyen az ifjú szerelmesek boldogsága s egyuttal Bulgária biztosított

függetlensége s jóléte fölépül. Sándor herceg és Viktória hercegnő még mindketten fiatalok: várhatnak.

Népfelkelés. A honvédelmi miniszter két rendeletet bocsátott ki népfelkelési ügyben. Az egyik a népfelkelés fel- és behívására, a másik az alul való felmentésre vonatkozik. Az első a népfelkelés fel- és behívása esetén a népfelkelőknek a cs. és kir. hadkiegészítési kerület és népfelkelési járásparancsnokságok állomáshelyeire vasuton vagy gőzhajón bevonuló szállítmányok vagy egyes utazók számára, a községi előljárók által ingyen szállítás czéljából kiállítandó utalványok szétküldéséről szól. A nyomtatványokhoz csatolt körrendelet az ország törvényhatóságainak a szétosztásra következőket írja elő: 1.) A községek előljárói 20—20 példányt kapnak. E községek a népfelkelés felhívásáig az illetékes járási tisztviselőnél a felhívó hirdetményekhez csatolva kell megőrizni. A kiosztásra vonatkozólag a járási tisztviselők figyelmeztetendők, hogy mozgósításhoz ama községek, melyek lakossága előre láthatólag semmi vagy nagyon kevés utalványt fog igényelni, a rendelkezésbe adott készletből aránylag kevesebb — ama községek pedig, melyek lakossága a bevonuláshoz kizárólag a vasutat használja, több utalvány példánnyal láttassanak el. 2.) Minden járási tisztviselő — a községek számára kivetett nyomtatvány készletnek a népfelkelés behívásához a szükséghez képest történendő esetleges kiegészítése czéljából 150 példányt kap. 3.) A rendezett tanácsú városok hivatalai 20—20 és ezenkívül tartalékkészletül 30—30 példányt kapnak. 4.) Tartalékkészletül a megyei központban 400 példányt marad vissza, melyek különös szükség beálltával lesznek a községeknek kiadandók. 5.) A sz. kir. és törvényhatósági joggal felruházott városok hivatalai 30—30 példányt kapnak s ezekből 10 darab tartalékkészletül szolgál.

A második miniszteri rendelet kimondja, hogy a közszolgálat teljesítése vagy annak érdekében a népfelkelési tetteles szolgálattól ideiglenesen fölmentett egyének nyilván tartását azok a járásparancsnokságok kötelesek végezni, melyek területén az illetők honilletőségi helye fekszik. A nyilván tartás vezetésére a miniszter részletes utasításokat ad s meghagyja, hogy a felmentési nyilván tartásból rendelete nélkül csak azon egyének törölhetők ki, a kik a népfelkelési kötelezettsé-

güknek teljen megelégteltek vagy okmányilag bizonyítva van, hogy elhaltak.

Az új gyalogsági főfelügyelői állás. Az „Armeé Verordnungsblatt“ tegnapi száma közli, azon határozmányokat, melyek az ujonnan létesített gyalogsági főfelügyelői állásra nézve kötelezők, és azzal együtt járnak. A gyalogsági főfelügyelő tartozik megvizsgálni, az összes gyalog és vadászcsapatokat, a közös hadsereg lövészkolált és a gyalogsági tisztiskolákat. A gyalogsági főfelügyelő segédközve a hadügyminiszternek, az ő utasításai szerint tartozik eljárni, olyan kérdéseknél, melyek az említett csapatok szervezésére, felszerelésére, elszállásolására, továbbá szellemére és fegyelmére vonatkoznak, a hadügyminiszter a főfelügyelő hozzájárulását kikéri.

Országgyűlés.

Budapest, április 10.

A képviselőház mai ülése rövid volt. A ház vita és módosítás nélkül fogadta el a Dániával, Spanyolországgal és Zanzibarral kötött szerződések becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatokat, melyeket külön külön, E m i c h Gusztáv előadó szakszerű beszédekben referáltak.

Az ülés elején felolvasatott a miniszterelnök átírata, melyben közölve van a nemet kormánny meleg hangú elismerése, válaszul a háznak a német császár elhunytá alkalmából történt részvét nyilatkozatára.

Ugyancsak napirend előtt terjesztet be gr. Széchenyi miniszter az árverési csarnokról szóló törvényjavaslatot, mely a közgazdasági bizottsághoz utasított; Láng Lajos előadó pedig bemutatta a pénzügyi és közgazdasági bizottság jelentéseit a Lloyd-szerződésre vonatkozólag, mely a pénteki ülés napirendjére tüzetett ki. A ház addig nem is tart ülést,

Külföld.

A Bismarck-válság még mindig nem nyert végleges megoldást, sőt az ellentétek Vilmos herceg trónörökös bevonásával egyre élesebb alakot öltenek. Vannak berlini lapok, melyek a helyzetet úgy tüntetik föl, hogy a Battenberg féle házasság igazi ellensége nem is annyira Bismarck, mint inkább a trónörökös,

nálja kis testvéreit s látja, hogy Klótid Kisasszony nem nevelőnőnek való. De az ifjú gouvérnante pontosan teljesíti kötelességét, egyetlen leckeórát sem mulasztott el s Valentine nem bírja rá venni magát, hogy fölmondjon neki. Tudja, hogy árva, hogy nincsenek sem szülei, sem rokonai s Valentine sokkal gyöngébb sokkal szánakozóbb szívé, hogysem ki bírná őt tiszítani újra a nagy világra, idegen, talán durva, döllyfős, önző emberek közé.

S folyvást azzal biztatja magát Valentine, hogy a különös lány mégis meg fog változni. Tigrisek megszeliülnek, nemhogy ember, nő, fiatal leány meg ne szelidülne! Tizennyolcz éves korában senkinek sincs még vasból a szive. Lehetetlen, hogy meg ne változzék. Lehetetlen!

Véghelyi Viktor is, mivel egyszer s tárgyról beszélt Valentine, azt hiszi: lehetetlen. De ilyen psychologikus körtünetek oly fiatal korban nem bírhatnak az állandóság jellegével; a környezet, a tápszer, a levegő, a véredények minden sürűsége vagy ritkulása, az idegek minden fölvillanyozása, minden új szenvedély változást eszközölhet.

— Oh! igen, viszoná élnék örömmel Valentine, — azt hiszem, hogy megváltoznék, ha például szerelmes lenne, ha férjhez menne . . .

— Igen, igen, — felel Véghelyi Viktor zavartan. — Van talán valaki? . . .

Alig bírja palástolni izgatottságát; nyomtalan izeg-mozog székén; de Valentine nem veszi észre.

— Van valaki? — ismétli szaporán Viktor.

— Oh, nem, — felel Valentine csöndesen, — senki sincs. Tudja Viktor, hogy a szegény leányok nem mennek mai nap oly könnyen férjhez. Mindenki vagyon keres.

— Igaz; — bólint fejével Viktor.

S egyszerre úgy érzi, mintha valami nyomástól könnyebbült volna meg lelke. Mintha valami különösen megnyugtatót találta abban, hogy a szegény leányok nem mennek oly könnyen férjhez.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A fecskéfészek.

Rogény.

Írta: **Vértési Arnold.**

(Fol. tatás.)

Nem volt tündér, még csak különösen szép leánynak sem lehetett mondani; de valami rendkívül ingerlő volt barna arcán, a hideg szigorúság és szilaj hév csodálatos vegyülete, valami sajátságos kifejezés, melyről az ember nem tudta az első pillanatban, csábítóbb-e inkább vagy eltasztóbb.

Véghelyi Viktor csodálkozva nézte. Az ebéd fölött is gyakran átszállt pillantása az asztal tulsó végére, hol mereven, egyenesen, komoran és némán ült a fiatal leány. Oldala mellett féltékeny huzódott meg a két gyermek s Csopur fiskális bátortalan öntött a kisasszony poharába vizet, mit az fagyosán köszönt meg.

Ugy látszott, mintha ez ajkak sohasem ismertek volna mosolyt. Az élet tavaszának kezdetén (mert tizenhét-tizennyolcz évesnél alig lehetett idősebb vagy talán még annyi sem) csodálatos tünemény volt e végtelen komor, sötét kedély, ez ifjú leány, ki nem rég lépte meg át a gyermek kort s már annyira esett tőle, mintha egy évszázad választaná el. Oly szokatlanlank, oly megfoghatatlannak látszott e mogorva fiatal arc.

— Csodálatos leány! — mormogá magában Véghelyi Viktor még otthon is.

S az a barna, sötét arc, azokkal a villogó fekete szemekkel sokáig előtte lebegett még késő éjjel is, midőn álomra hajtotta fejét.

— Csodálatos teremtmény!

IV.
A különös lény érdekelte Véghelyi Viktort. De az érdeklődésnek nem tulajdonított Véghelyi nagyobb fontosságot, mint bár mily más psychologiai vagy pathologiai kivételes esetnek. A lé-

lek vagy a testszervezet sajátságos körtünete lehet csak e rendkívülség, érdekes megfigyelés, tanulmány tárgya.

Azon első nap óta Véghelyi gyakrabban látta a fiatal leányt s mindig egyformának találta, ama fagyos, zord, fenyegető kifejezéssel arcán; derültebbnek, vtdámabbnak soha nem látta. Mintha e sötét lelken egy sugára sem határozhatott volna át ama tiszta világító nyájaságnak, melyet Valentine árasztott maga körül. Mintha ez ifjúlelkek semmi fogékonyággal sem bírt volna az örömrre, a boldogságra, a szeretetre.

Az ő lelke mitsem fogadott be a fényből, a derűből, sőt kitérjesztette a sötét árnyékát e szelid, nyájas házra is. A gyermekek féltek tőle; az öreg Daróczy Bálint mindig bizonyos aggodó, szorongó kifejezéssel közeledett hozzá, mintha szüntelen attól tartana, hogy megbántja; maga Valentine is némi lehangoltságot érzett Klótid Kisasszony jelenlétében s nem bírt egészen menekülni e komor lény hományos belyásától.

Gyakran megkísértette Valentine vidámbább, barátságosabbá tenni e furcsa leányt, de minden kísérlet hiába volt. A bizalom nem esalt ki a sötét szívből viszont bizalmat; komor, zárkózott maradt a nevelőnő azután is; sőt ugy látszott, hogy minden ily kísérlet csak gyanakodóvá s mogorvábbá teszi. S Valentine végre föl hagyott a törekvéssel, hogy e két lakattal elzárt szívet valaki felnyissa s lemondott arról a gondolatról, hogy e fiatal leány mintegy családjuk tagjául tekintsek. Idegen maradt az köztük folyvást.

Legörömebb félre huzódott magányos szobájába, vagy a kert valamely zugába, a hol gondolta, hogy nem igen keresi föl senki. Néha valami regényt olvasott, legtöbbször semmit sem tett, csak nézett a tures levegőbe, a falra, a lombokra, nézett mereven, sötéten, fénylő nagy fekete szemével.

Nem szerette, ha olyankor háborgatták álmódosásaiban s fenyegető tekintete elriasztott mindenkit. Miről álmódozott, miről nem? Azt

nem tudhatta senki, nem hatolhatott be senki e zárkózott lélek belsejébe. De ez álmódosások nem lehettek a tizenhét-tizennyolcz éves leány, mosolyó, tündéri álmai; ez arez komor maradt ilyenkor is, e sűrű, sötét szemöldökök redőibe vonva, e finom keskeny ajkak összeharapva. Néha meg-megrázta fejét s pillantása szilaján, büszkén szállt a messzeségbe.

A faluban élnevették az „orleansi szüzek. Vajka Friczi adta neki azt a nevet — boszuságból. A kaszinóban azt beszélik, hogy a pánczélozott szívé holgy nem akart meghallgatni bizonyos szerelmes leveleket, melyeket pedig a leg-lángolóbb stlylusban fogalmazott Vajka Friczi barátunk, sőt, bizonyos verset sem akart megérteni divatlapban, mely borított alatt megküldött neki.

Vajka Friczi tagadja a tényállást, de szavahihető emberek állítják, sőt azt rebesgetik, hogy még harmadik kísérlet is történt virágborítá alakjában a kaszinóból alkalmával, de Friczi barátunk virágborítóját semmivel sem volt szerencsésebb mint költeménye és levelei; az is visszaküldtetett.

No de a bál-bizottságnak sem volt mivel dicsekedni. Ámbar a Daróczyék meghívóján kívül külön meghívót is küldtek Klótid Kisasszonynak, az orleansi szüz még sem jött el a kaszinó-bálra, holott Bánhalmán tavaly farsangon elment. Pedig ottan külön meghívót sem kapott s csak úgy kegyelemből vitték magukkal Kompolthyék, a kiknél nevelősködött. Mintha a bánhalmi kaszinó küllömb volna a kökényesiekénél, az a bánhalmi kaszinó, a hová bevesznek mindentéle zsidó árendást és boltost!

Maga Valentine is csodálkozott a fiatal leány e feltűnő maga viseletén. Bánhalmán nem volt még Klótid Kisasszony oly nagyon emberkerülő, bár ott is igen komor volt s Kompolthyne azt mondta, hogy sohasem látta nevetni.

— Engem idegessé tett az örökös komolyságával, — nyafogott Kompolthyne.

Daróczy Valentinera is kellemetlenül hat e szüntelen való durczás, néma mogorvaság; saj-

és kertészeti
és magyar
magot,
lóherét,
akat,
s mamuth
répát,
virágmagvakat
gben jutányos
rovábbá
asszu,
szamoródní
kozva,
zali magy. kir.
ója pinezéjéből.
1887. London 1887.
Diszoklevél.
József
első szerelm
ment és viz
BAN.
raktár: 8. szám.
er utak, építkezési
és egyházi elől
közönség beces
támany
ment
eszét,
minőségben szál
rázat kívánatra
detik.
Szeged 1878.
Erdem-érem.
érem.
Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek.

a ki semmi áron sem akarja sógnak a volt bolgár fejedelmet, s Bismarckot azért léptette előtérbe, hogy az ő nagy tekintélyével hiusítsa meg a tervet. — Minden jel azt mutatja, hogy annak a reakciónak, mely Frigyes császár tervezett újításai ellen Berlinben nyilvánul, tulajdonképeni központja a trónörökös. Mint a berlini lapok hangsúlyozzák, nem annyira a császár és Bismarck, mint a császár és a trónörökös közt éles a politikai ellentét. Vannak olyan hangok is, a melyek szerint Bismarck ellenállása a Battenberg féle házassági tervvel szemben nem is komoly, hanem csak színleges; azt akarja vele elérni, hogy Sándor azt megnyugtassa az iránt, hogy a házasságnak semmi köze a német politikához, mely ezután is változatlan fog maradni. E verzió azonban igen kevés hitelre talál s arra nézve alig foroghat fenn kétség, hogy Bismarck legalább addig, míg a bolgár kérdés nem rendeztetett, komolyan és a leghatározottabban ellenzi a házasságot. Érdekes az is, hogy nem csupán Battenberg herceg, hanem Viktória angol királynő berlini látogatása is folyton hangsúlyozta a házasság ellen. Ambar most már Berlinben azt állítják, hogy az angol királynő sem óhajta a házasságot, még pedig politikai szempontból. Nagy feltűnést kelt továbbá, hogy Bismarck tegnap hosszasan értekezett a nacionálliberális párt vezérével Bennigsenel, kit a császár nem rég előkelő rendjellel tüntetett ki. Noha a kitüntetés állítólag Bismarck akaratára ellen történt, Bennigsen és pártja a mostani válságban teljesen Bismarck részén áll. Ez aspirációk, melyek éle egyébiránt közvetlenül a császár és a császárné ellen irányul, a közvéleményre kevés befolyással vannak s Viktória császárné lelkes fogadtatása Posenben annak bizonyította, hogy a nép osztály- és valláskülönbség nélkül rokonszenve a császárnéval. A N. Fr. Presse tegnapi száma a válsággal foglalkozó cikéket következő szavakkal végzi: „Ha III. Frigyes császár nem lenne oly beteg, a válság talán ki sem tört volna. Hogy meg nem kimélték tőle a szenvedőt, a kinek minden erős izgatottság árthat, az a keserű megjegyzésekre adhatna alkalmat. Bizonyára Bismarck kötelességét vélte teljesíteni, midőn császárnéjának kínos órákat okoz, de hogy erre őt a kérelhetetlen szükségesség kényszerítette volna, azt mégis csak kétségbe vonhatjuk. Hisz még az sem bizonyos, hogy a czár Battenberg herceg házasságát Viktória hercegnővel politikai eseménynek togná fel és még kevésbé állíthatni, hogy Oroszország jövőre Németország jó barátja lesz, ha Bismarck herceg akaratára teljesül s a német császár leánya Oroszország miatt elvesztett szerelmét, oltemetett boldogságát, kénytelen gyászolni.

Elnöki jelentés

a „Debreczeni Jótékony Nőegylet“ 1888. április 15-én tartott tisztújító közgyűléséhez.

(Folytatás.)

1882. márc. 26-ika óta ülök tehát Egyletünk elnöki székében s ezen időről, hat egyleti év munkájáról akarok és fogok most beszámolni.

Mindenekelőtt feltűntetem a tisztikar körében ezen idő alatt fölmerült nevezetesebb mozzanatokot, változásokat.

Elnökké választatásommal egyidejűleg Kaeskovics Iváné urnó, eddigi buzgó

De ez a sajtóságos érzés csak egy percig tart, aztán megdöbbenve kérdezi önmagától: — Mi ez?

Hanem megnyugtattja szellemi fensőbbesége s mosolyogva biztosítja önmagát, hogy:

— Semmi. Semmi. Érdeklődöm a leány iránt, mint valami természeti ritkaság, kétféle gyermek, vagy szökehegy szerecsen iránt. Ez az egész. Ilyen kiköptött vén diplomatának nincs oka féltetni a szívét; elszórt már az. De sajnálom ezt a szegény leányt. Igazán sajnálom.

(Folyt. köv.)

Rajzok a mi huszárságunk történetéből.

Irtá: Milodánovits Simon főhadnagy.

VI.

Alig lehetne valamennyi esetet felsorolni és kellőleg méltatni, melyben a magyar huszárság érdemet szerzett a hallhatatlanok koszorújának elnyerésére. Hisz a meszerü esetek közül, mikor a huszárok mint hősköviselkedtek, a legtöbb csak szóbeli hagyomány útján száll föl-fára, míg végre mégis elmerül a feledés örvényében. Épen azért nemes kötelesség megöriznünk legalább azt az anyagot, melyet a véletlen sors juttat kezünkre. A jövő számára nem lehetünk elég buzgó gyűjtői ezeknek az ereklyéknek, melyek ép oly vigasztalók, mint a mennyire bizalmat keltők saját nemzetiségünk tetterejére vonatkozólag. Ime a fényes példák egyik legszébbike: a hadi történelemben örökké emlékeztetés marad az a dicső roham, a mely által egy már-már elvesztett csatát mégis megnyertünk. A roham vezetői magyar huszárok voltak, a kik mint jelentékeny tényezők szerepeltek a győzelem pálmájának viszeszerzésében. Bokros hadnagy és Budaházy őrmester voltak a hősök a kik 1815-ben április 3-án a híres rohamot intézték.

tevékenysége elismerése gyanánt, az Egylet örökös tiszteltbéli alelnöküül és az árvaház felügyelőjévé, Leó Pálné és Berger Henrikné urnók pedig működő alelnöküül választottak meg.

Tóth Sámuel hittanár ur, kit az Egyletünk bölcsőjénél szerető gonddal álló s már azt első megalakulásánál jegyzővé is választott főtiszt. Révész Bálint püspök ur helyére 1879. december 13-án választottunk meg jegyzőnknek, az 1884. július 6-ki választmányi gyűlésig vitte közöttünk lelkiismeretes gondnal ezen hivatalát, a mikor attól visszalépven, helyére ideiglenesen Csiky Lajos hittanár ur hivatott meg, kit is az 1885. május 17-én tartott közgyűlés ezen állásában megerősített. Főtiszt. Révész Bálint püspök urat pedig visszalépése alkalmával örökös tiszteltbéli jegyzőnek kiáltotta ki közgyűlésünk.

Márton László ur, ki az Egyletnek, meg alakulása óta buzgó és teljes lelkiismeretességgel működött pénztárnoka volt, 18 évi hű fáradozása után az 1886. jun. 6-ki közgyűléshez beadta lemondását, melynek visszavételére nem lehetvén öt rábírn, helyére az 1886. június 27-én tartott rendkívüli közgyűlés által érdemeinek jegyzőkönyvébe ígátása s egy elismerő emléklapnak hozza való megküldése után, Győry Elek főiskolai pénztárnok ur választott meg. Dr. Varga Géza és Dr. Legányi Gy. orvos urak pedig, kik eddig minden hivatalosabb színezetű felhívás nélkül pusztán az elnökség kérére voltak szívesek az Egylet betegét gondozni, az 1886. június 6-iki közgyűlésen fölkértek ezen emberbaráti tiszteket hivatalos minőségben tovább vitelére, és őket azt szívesek voltak elvállalni s betegünket teljes hálánkra méltólag gondozzák. Egyletünk ügyvédjüül végre Márton Imre urat volt szerencsénk megnyerni.

Elnökségem óta, beszámítva abba ugy azt, a melyen megválasztattam, mint ezen mostanit, 8 közgyűlést tartottunk, melyből három, az 1882-iki, az 1885-iki és ezen mostani, tisztújító, szervezködő, egy pedig rendkívüli közgyűlés volt. A hat évből az elsőt és másodikban 6—6 a harmadikban 8, a negyedikben 9, az ötödikben 8, a hatodikban 6 választmányi gyűlés volt. Sok munka és gond lépezi a gyűlésekhez hátterét, kivált ha a házzammal tartott, tömördek számú bizottsági gyűlések, tanácskozások munkáit is figyelembe vesszük.

Ezek után legyen szabad már a hat év munkájának főbb vonásait kissé részletesebben esetenem.

Egyletünk főmunkája, hiszen e czélból alakult, ez képezte és képezi ma is léte föltételét, a szegények segélyezése volt. A pénztárnok ur feladata volt kissé részletesebb kimutatásokat adni; én csak annyit jegyezek föl az évenkénti közgyűlések jegyzőkönyveinek adatai alapján, hogy 1882-ben 101 szegénynek 1810, — 1883-ban, 105 szegénynek 2007 frt 10 kr., — 1884-ben, 97 szegénynek 1724 frt 81 kr., — 1885-ben, 96 szegénynek 1692 frt 70 kr., — 1886-ban, 104 szegénynek 1868 frt 25 kr., — 1887-ben 93 szegénynek 1538 frt 20 kr. segélyt adtunk. Így a hat év alatt összesen 10641,06 krra menő összeget fordítottunk a szegények segélyezésére. Hogy ezen összeg hány könyveppet fölszárított, hogy hány esetben enyhített a gyors segély a fájó bánaton: azt mi nem tudjuk megítélni, azt csak a jó Isten tudja.

A szegények segélyezésével kapcsolatban több elvi jelentőségű határozatot hoztak

E napóá seregeinket egész Fossaltól nyomták vissza a népolyiak. A halálós csapat Caracosá és Filangieri tábornokok vezérlete és Murat személyes jelenlétében akarták csapatainkra mérni. Az ötödik huszárezred parancsnoka azonban rohamot fúvatott s az ellenséget egy bravour támadással visszanyomta. Míg az ezred zöme, az ellenséget arcba kapta, addig Bokros hadnagy szakaszával és Budaházy őrmester 12 huszárral, az ellenséges lovasságot hátban támadta meg.

Huszárjaink az ellenség soraiba betörve, szörnyű mérszárlást vittek véhez; az ellenség által elvett ágyúkat ismét visszaszereztek. Bokros hadnagy a kéztusa közben egyszerre megpillantott egy előkelőnek látszó olasz tisztet, kiről jelvényei eléggé elárulták, hogy a fővezérséghez tartozik. Bokros huszárszázad gondolkodás nélkül rohant a tábornokra s egy rendkívüli vágással lesegítette a lováról. Mire az olasz tiszt a földre hullott, már meg is volt halva. Filangieri tábornoknak hívták, a legjelesebb olasz katonák közé tartozott, s a nápolyi hadsereg egyik legképzettebb tisztjét vesztette el benne.

Az ellenség a váratlan háttámadás következtében, rendetlen futásban kerestett menedéket, s az ütközet sorsa el lön döntve: Bokros hadnagyot elismerésüül, még a csatamezőn főhadnaggyá léptették elő. Budaházy őrmester pedig megkapta az arany vitézségi érdmet.

VII.

Az 1809-ki hadjáratban az ötödik huszárezred négy huszára: Csontos Imre tizedes, Tóth János, Németh István és Bally Pál közhuszárok a coniglioni ütközet alatt Erimont altábornagy mellé osztattak be, annak személyes védelmére. E huszárok az ütközet folyamán alatt rábukkantak 8 ágyúnkra, melyeknek legnagyobb részét az ellenség részben lekaszabolta, részben pedig az ágyúk elhagyására kényszerítette. A mint Csontos tizedes felis

választmányi gyűléseink. Így például kimondatott, hogy az élethossziglan segélyezettek száma nem mehet többre 40-nél; hogy a segélyezést télen kell nagyobb mértékben gyakorolni; hogy a folyamodók szegénységi bizonyítványukat tartoznak évről-évre megújítani, hogy a szegények, kivéve az élethossziglan segélyezetteket, lehetőleg cserélendők a gondozó választmányi tagok között; hogy folyton föl kell tartani a szegényház igazgatóságával oly czélból az érintkezést, hogy az oda fölvettek további segélyezésben ne részesüljenek. Mindezen intézkedések által a segélyezési rendszer tökéletesítésére czélzott a választmány.

Árvaházunk növendékeinek száma a 6 év alatt 14—18 között váltakozott. Brancs Amália intézeti felügyelő nő helyére 1885. decz. 2-án 7 pályázó közül Liszka Istvánné, Mike Karolina asszonyt választotta meg N. Bányáról a választmány; de ő a következő évben lemondván állásáról, helyét ma is lelkiismeretes hűséggel Brayer Adolfiné asszony tölti be. Az árvák tartása és ruházása 1882-ben 1007 frt 08 kr., 1883-ban 832 frt 27 kr., 1884-ben 1159 frt 92 kr., 1885-ben 975 frt 87 kr., 1886-ban 1303 frt 32 kr., 1887-ben 1110 frt. 58 kr. került. Így hat év alatt 6389 frt 04 krt. adott ki Nőegyletünk e czélra.

Nem tagadom, hogy nagy ezen összeg s talán kiadásával el is tért volna Egyletünk a maga alapszabályilag körvonalozott elsőrendű hivatásától, a szegények segélyezésétől ha nagy mértékben nem ellensúlyozná e kiadást az épen az árvaház anyagi erejének emelésére, az 1882. okt. 29-én tartott választmányi gyűlés által elhatározott s foganatba is vett öszi segélygyűjtés i n t é z m é n y e, mely által Debreczen város nemes lakossága évről-évre kimutatta a jótékonyaság műveinek gyakorlása iránti teljes fogékonyságát. Hadd beszéljenek erről az adatok! Az első év jóvédelme ruha és élelemneműken kívül 601 frt 34 kr., a másodiké 803 frt 42 kr. a harmadiké 815 frt 31., a negyediké 954 frt 37 kr., az ötödiké 525 frt 64 kr., s végre a mult 1887. évre bejött e ezimen, árvaházunk javára 910 frt 82 kr. és 1 db. arany, tehát 6 évalatt összesen 4610 frt 90 kr. és 1 db. arany. Azt hiszszük, hogy ezen eredmény teljesen megnyugtattja azokat, a kik esetleg ezen kiadási tétel miatt aggodalmaskodnak. A 6389 frt 04 krra menő kiadással nyanyan a segélygyűjtésekből több mint 4610 frt bevétel áll szembe s tekintetbe veendők az árvaház részére tett egyéb adományok, hagyományok is.

(Végo köv.)

Napi hírek.

— A debreczeni orvos-gyógyászati egylet f. hó 14-én d. u. 5 órakor saját helyiségében havi ülést tart, melyre az egylet helybeli és vidéki tagjai tisztelettel meghívattak. Ezen ülés tárgyai: 1. Közegészségügyi viszonyok tárgyalása. 2. Dr. Baruch Mór bejelentett értekezése. (az előadó beérkezése esetén) Dr. Varga Géza elnök.

— A „Szabadságharc-szobor.“ Budapest főváros köztörvényhatósága kebelében alakult gyűjtő bizottság közetette kimutatását 1887. decz. 31-ig bezárólag hazánk ezredéves főállása alkalmával föllálandó „Szabadságharc-szobor“ alap állásáról. Eddig aláíratott a szoborra 170,538 frt 12 kr. Ebből tényleg befolyt 164,021 frt 29 kr. Marad követel-

mente a mi ágyúinkat egy tapodtat sem akart tovább menni; leugrott lováról és elfoglalta az ágyukat. Eddig csak könnyen ment a dolga, mert nem volt a ki megakadályozta, de csakhamar feltűnt az ellenség, mely gyors léptekkel közeledett a négy huszár felé. Ekkor drága volt a jó tanács. Bizonyosnak látszott, hogy a tulerő lefogja győzni az ágyúk csekélyke önkéntes őrségét. De Csontosnak, a kit nem hagyott el gondolkodó józan esze, remek ötlete támadt. A közellevő bokrok egyike alatt fektet egy sebesült tűzér. Azzal hamarosan megmagyaráztatta magának az ágyúk töltés módját és megtöltötte a bűnbölgő vasszörnyeteket. Az egyszerű tizedest rávitte a saját természetesen esze rávitte a válságos pillanatban hogy alig néhány perc alatt megtanulja azt, a mihez másoknak hetek, hónapok kelének. Mikor készen volt a nagy munkával, egyszerre megdörrentek ágyúi és a magyar huszár, a ki azelőtt csak karddal kezében törte össze az ellenséget, valóságos tűzérnek mutatta be magát. Golyói gyönyörűen csaptak le az ellenség közé, mely sokáig képtelen volt a négy huszár megközelíteni. Tovább egy óránt tartotta magát a vitéz tizedes s daczára számos seibeinek folyton lövöldözött az ellenség re. Míg a tizedes így védte magát, addig a három közhuszárt lovakat fogdosott össze, s azokat hamarosan a veszélyeztetett ágyúk elé fogták s így hármat közülük megmentettek gyors visszahajtás által. Csontos ezalatt folyton lövöldözött s ez által megakadályozta, hogy az ellenség a három huszár munka közben háborítsa. Vitéz Csontos tizedes e hősi tettéért az arany vitézségi érdmet és ezer forintot kapott; mit fájdalom nem élvezhetett, mert néhány nap múlva a kapott sebekben meghalt. Halála hősi és dicső volt. Neve méltó arra, hogy ott emlegessék, a hol az önfeláldozó vértanúkat szokás. A többi három kövített az ezüst érdmet kapta.

sekben 6516 frt 83 kr. Kiadás volt (nyomtatványokra, iroda személyzetre és szükségletekre) 12,889 frt 74 kr. Tiszta vagyon tehát 151,131 frt 55 kr. Érdekes az is, hogy mely városok és megyék adakoztak leg többet a szoborra. Budapest tényesen járt elől a példával. Az ő rovataiban 89,111 frt 33 kr. aláirt összeg van bejegyezve, melyből befolyt 84,110 frt 33 kr. Ebből 26,000 frt a hatóság alapjából van utalványozva, a többi magának adakozás. A városok közt Budapestet nyomban követi Fiume, mely örvendetesen tüntetett magyar nemzeti érzelmével. Fiuméből a szobor 2563 frt 99 krt. kapott. A derek Fiume fölfizte összes vidéki városainkat, köztük az ilyen nagy magyar fészkeket, mint Debreczen mely 1527 frt 46 krral, (de az is igaz, hogy Debreczen meg Fiume után elől áll, minden más vidéki város között.) Szeged, mely 685 frttal, Kolozsvár, mely 367 frt 40 krral, Nagyvárad, mely 371 forint 22 krral, Hódmezővásárhely, mely 760 frt 94 krral, Arad, mely 523 frttal szerepel. De kétségtelen a legjobban megsegényítő Pozsony, mely eddig 1 forint 50 krajczárral, szóval egy forint ötven krajczárral járult a szobor alaphoz. Sőt a megyéket is a városokhoz fogva, egyedül csak Pest és Bács Bodrog megye haladja felül Fiumét, de a fiumei municipium által megszavazott összeg, 1500 frt, még a Pest-megyét is meghaladja, mely 1000 frtot szavazott meg. A nagyobb városok közül még szépen járultak a szobor alaphoz Szabadka 1505 frttal, Temesvár 903 frttal, Kecskemét 1313 frtal, a kisebb városok közül Zenta 848 frttal, Uger 824 forinttal, Miskolcz 755 forinttal, Mező-T u r 451 forinttal. A városok közül leg többet adakozik Pestmegye, 4473 frt 65 krt. Utána Bács Bodrog 2668 frttal, Békés 2446 frttal, Torontál 2309 frttal, Tolna 2135 frttal (ezek, Pestet kivéve, még mind nem a törzshős magyar megyék) Heves 2007 frttal, Nógrád 1561 frt 62 krral (aláírva 2061 frt) Semmit sem adakoztak: Árva, Beszterce-Naszód, Liptó, Turóc. Ezek nemzeti megyék. Annál jobban esik látni, hogy oly nemzeti megyék, mint Torontál 2309 frttal, Nyitra 1231 frttal, Trencsén 802 frttal, Szeben 570 frttal, Zólyom 565 frttal, Brassó 297 frttal járultak a Szabadság szobor föllállításához.

— Lövölde. Apr. 8-án, vasárnap tartott lövésztűréti díjat nyertek, legjobb mély lövéssel Szűcs Károly 1 drb. 2 frtos tallért; leg több kör lövéssel: Veszter István 1 drb 1 frtos tallért.

— Az alsó-szabolcs-hajduvidéki egyházmegye tegnapi tavaszi közgyűlést Szeremley József esperes s gr. Dégenfeld József gondnok elnöke alatt Hajdu-Büször-ményben. A gyűlésnek tárgyai leginkább kisebb jelentőségűek s folyóügyek voltak. A tárgyak közül kettőt emelünk ki. A lelkeskedő egyetemes nyugdíj- és igazintézetének a konvent által már másod ízben leküldött s módosított tervezetét a közgyűlés újból elvettette. A nyír-medgyesi egyház lelkes vezetői ügyében az alsó-szabolcsi hajduvidéki egyházmegye mint delegált bíróság működött, Tukacs Lajos lelkesnek megtámadott választását, miután a vádak bebizonyíthatók nem voltak, megerősítette.

— Ö. T. Az „István“ gőzmalom társulat t. közgyűlése mult évi tisztanyeréséből a debreczeni önkéntes tüzoltó egyletnek 40 forintot adományozott, mely nagy léki adományért az egylet nevében hálás köszönetemet nyújtánom. Debreczen, 1888. apr. 7. Tikos István egyleti pénztárnok.

— Kik akarnak tengerészek lenni? A fumei cs. és kir. tengerészeti akadémián a bekövetkező iskolai év kezdetéig előreláthatólag 36 égetesen ingyen és féldíjmentes kincstári és fizetéses hely fog betölteni. Föltételnek az I. és II. évfolyamba van helye. A fölvetelt kéri folyamodványok a cs. és kir. közös hadügyminisztérium tengerészeti osztályához Bécsbe intézendők. Bővebb felvilágosítás szereshető a város jegyzői hivatalában.

— Botrány B.-Ujváros. Megbízható helyről értesítik lapunkat a következő esetről: A szomszédos Ujvárosban a napokban meghalt Korbully Antal szatócsnak a felesége, öreg asszony, ki két hónapig súlyos betegségben szenvedett. A fájdalomakat elviselhetetleneknek tartván késsel megöngyilkolta magát. Elmentek a paphoz, az ottani r. kath. lelkeshez s kérték, hogy temesse el a halottat. A pap azonban, épen a szeretet vallásának legnagyobb ünnepe, minden egyházi szertartást megtagadott a temetéstől. Hasztalan vitték el a paphoz a kezelő és a boncolást végzett orvosnak bizonyítványát, mely igazolta, hogy a szerencsétlen asszony önkivületi állapotban vetett véget életének. A pap elébb mondott elhatározásától nem állott el, s az orvos bizonyítványát, temetési engedélyét „modern irkafirkának“ nevezte el. A holttestet tehát a gyászoló család minden egyházi szertartás nélkül, éjnek idején temette el. A papnak ezen eljárása nagy vissza tetszést okozott az úvárosiak között.

— A Konti-Laczká alapítvány. A debreczeni ev. ref. egyház javára tett alapítványok száma ismét szaporodott eggyel. Konti Lajos, a február elején elhalt városi titkos levéltárnok végrendeletében egy ezer forintot hagyományozott a ref. egyháznak, oly feltétellel, hogy ezen összeg Laczká Sámuel s neje Laczká Mária, ugy gyermekeik: Juliánna, Zsófia, Eszter, Sámuel, Zsuzsanna, Lajos és Károly, vagy rövidebben Konti Laczká név alatt külön kezelendő alapítványuk ké-

pezze ala mig 10,000 a kamatok szegény vallású tessenek. ennek ára adatván, maga rész tőkésített egyház a vitassa. A marad, az Az egyhá vel eloga hsson, megbizta.

— A detóket a a Debrecz építész alakítandó A vegye nácskozás polgárme vesznek a Sárváry tanácsnok építészeti részéről: ezredes, genie dí városi m méréséke helyőrl k majorság

— területén tett ev. 21 fu, 1 kath. élv 1 leány, leány — alatt: 14 Ezek köz 1. izr. 2.

— vét, mel — külön személyl y á s dom irán ez uton — Debre r a n g i

— egylet v jővőben együttes tartatnal april 10.

— József, r bel i, ros Barna M Farkas k épnl h az össze- ált, hogy volt“ cz boldog e ásitott, a a cigán nem ket Mari egy kedő vág ják, hog belebhez hívéen, oszlopai árcvasági volt fö s „sürü sű“ före, s d trüszsze került. I fog ájul Dr. K á Kallónal tette a csak czu Jenő szí játsszik a egy hón hogy N tolni. H fényes h teljesítte pénzössz (tavaly helyiség köteless helybeli István t tett a j tényező szodetta deltetet indítván tanárai érdekes s így a hathatós melnatsz adni tu álllá s szóval l s midőn hálát ad et sumt a szegé alatt gy

VÉGKIÁRULÁSI

Hatóságilag engedélyezett
Raktáramon levő következő áruk u. m.
ruhák, kretonok, vászon és fehérneműk rövidárak
és minden szakmába vágó cikkek azok végleges felhagyása miatt
gyári áron alól eladtnak.

Különösen ajánlom nagyválasztéku
gyermek ruhákat, nap- és esőernyőket.

Ezután üzletem egyedüli cikke a
kész női (confectio) ruha

marad; raktáramat dus választékkal szereltem fel és annál is inkább eszedem b. pártfogásáért, minthogy figyelmemet kizárólag ezen sokoldalú vigyázatot igénylő cikkre fogom fordítani.

PAPLAN GYÁRI RAKTÁRAMAT

továbbra is fenntartom és biztosítom a n. é. közönséget, hogy nálam mindenkor a legpontosabb és legjutányosabb kiszolgáltatásban fog részesülni. A n. é. közönség eddigi bizalmáért szívélyes köszönetemet kifejezve vagyok illő tisztelettel

STERN IZIDOR

Dr. Ujfalussy-ház, Kaszanyitzkyval szemben.

Mérték utáni megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Gyász ruhák 24 óra alatt elkészítetnek.

375 sz.
1888

III.

Arverési hirdetm. kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Körner Adolf és érdektársainak bírói önkéntes árverési ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járás-bíróság) területén levő debreczeni határban fekvő a debreczeni 5478 számú telekkönyvjegyzékben A. I. 2. 3. r. 8209, 8213 hr. számú ondódi föld 1479 frt, — és A + 1 r. számú ujosztási föld 256 frtra az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi Junius hó 15-ik napján d. u. 3 órakor ezen telekkönyvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 147 forint 90 kr. és 25 forint 60 krt készpénzben, vagy az 1881: XL. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal

számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött övadék letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1888. évi február hó 26. napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly
kir. tvszéki bíró.

Tíz forint napi mellékkereset.

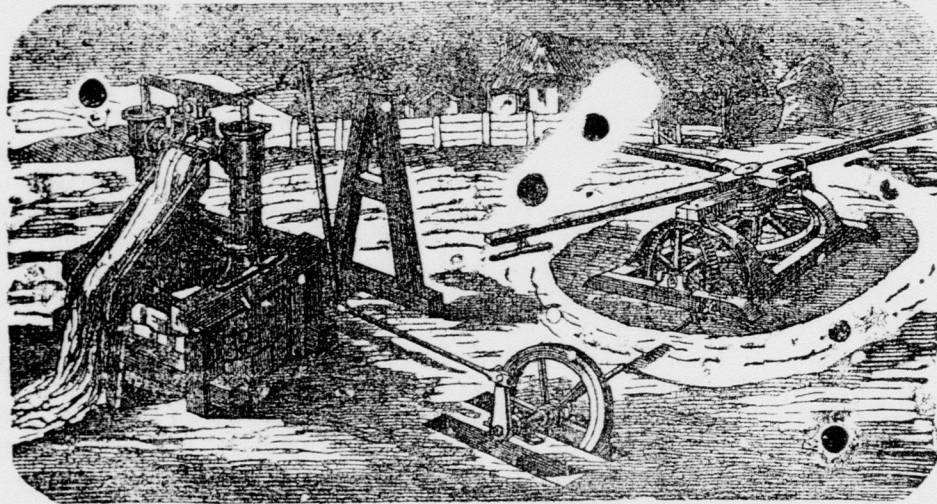
tőke és kockázattal (risico) nélkül sorjegyek részletfizetés melletti eladása által az 1883. XXXI. törvényzikk értelmében

Ajánlatokat el fogad a
fővárosi váltóüzlet társaság
Adler és társa, Budapest.

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntődéje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCA 66.

kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánok részére, modern technical alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozok

KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes ürszékek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kivanatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

I. Tűz-, szállítvány- és jégbiztosítási üzlet

KIADÁSOK.	Harmadik évi zárszámla 1887. január 1-től december 31-ig.	BEVÉTELEK.	VAGYON.	Mérleg-számla 1887. december 31-én.	TEHER.		
I. Tűzbiztosítás.	forint kr. forint kr.	forint kr. forint kr.	forint kr. forint kr.	forint kr. forint kr.	forint kr. forint kr.		
Kifizetett károk a vizontbiztosított rész levonása után	187887 17	1888. évi nyeresémszám: maradvány	2202 60	Ekihelyezett tőkepénzek: az első hazai takarékpénztárnál, az egyesült budapesti városi takarékpénztárnál, az orsz. központi takarékpénztárnál és m. k. állami pénztárjegyekben	1431000	Részvényalapítók: teljesen befizelt 2000 egész részvény a 1000 forint 2,000,000.—	forint kr.
Függőben maradt károk tartaléka	93912 03	II. Szállítványbiztosítás.	1845661 89	A társaság hazai Budapest	1210000	Részvényalapítók: teljesen befizelt 2000 fél részvény a 500 frt 1,000,000.—	3000000 —
Szerzési költségek a vizontbiztosított rész utáni bevétel levonásával	372924 05	Az 1888. évről áthozott díjtartalek a vizontbiztosított rész levonásával és minden megterheles nélkül	48574983 40	Különféle adások:	788706 44	Társasági tartalékléke	2059281 68*
Jóvedelmi adó és bélyegilletékek	127159 67	458574983 forint 70 kr-nyi kötött biztosítások után valamint a folyó évben lejárt díjresztletekbeli befolyt díjak	4396177 58	a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőtársaságnál	420825 18	Tűzbiztosítási díjtartalek készpénzben a vizontbiztosított rész levonásával	1736572 48
Postabérek	40629 54	levonva: törlesztett díjak 312,941.65	438,900.08	b) Maradványok idegen biztosítási intézeteknél	343802 59	Szállítványbiztosítási díjtartalek készpénzben a vizontbiztosított rész levonásával minden megterheles nélkül	13,732.16
A tűzbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	284887 68	lejáró visszabiztosítási díj	717,592.45	Lezártított és egyéb váltók	3823012 40	Szállítványbiztosítási díjtartalek	83912 64
Behajthatlan követelések leírása	2181 67	résztételek	1,528,594.18	A fenti papírok után az év végéig esedékes kamatok	336379 19	Dunaparti házadó tartaléka	11855 59
A következő évek készpénz-díjtartaleka a vizontbiztosított rész levonása után és minden megterheles nélkül	1756672 48	Az 1888. évben fennmaradt tartalek függőben volt károkért	2837583 40	Létszámított és egyéb váltók	1210000	Különféle hitelek	50934 77
II. Szállítványbiztosítás.	forint kr. forint kr.	III. Jégbiztosítás.	119249 73	4802495 02	788706 44	Első magyar ált. biztosító társaság Lévy-alap Tisztviselők nyugdíjalapja	80188 52
Kifizetett károk a vizontbiztosított rész levonásával	36043 86	Az 1888. évről áthozott díjtartalek	11561 78	Az 1888. évről áthozott díjtartalek	420825 18	Előfizetési osztály folyó számlán	390830 58
Függőben maradt károk tartaléka	11853 59	18,304,780 frt 70 kr-kötött biztosítások utáni díjak	87,413.23	levonva: törlesztett díjak	71011 16	*) A tartalékléke az 1887. évi nyeresémből emelkedett	448255 74
Szerzési költségek	12906 96	26,420.21	27,745.46	Az 1888. évben fennmaradt tartalek függőben volt károkért	343802 59	**) A díjtartalek az 1887. évi nyeresémből emelkedett	1,850,243 frt 42 krt
A szállítványbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	9424 61	viszontbiztosítási díjak	498,900.08	IV. Egyéb bevételek.	1199347		
A vizontbiztosított rész levonásával	13732 16	viszontbiztosított rész levonásával	39,632.27	Beváltott szelvények után, valamint egyéb kamatok az idegen pénzintézetek utáni árfolyam veszteség levonással	8013 83		
III. Jégbiztosítás.	forint kr. forint kr.	IV. Egyéb bevételek.	forint kr. forint kr.	212902 93	1199347		
Kifizetett károk a vizontbiztosított rész levonásával	308219 29	Beváltott szelvények után, valamint egyéb kamatok az idegen pénzintézetek utáni árfolyam veszteség levonással	61988 41	61988 41	274891 04		
Függőben maradt károk tartaléka	660169 84	Társasági házak tisztja jövedelme	6359069 79	6359069 79	6359069 79		
Szerzési és igazgatási költségek a vizontbiztosítások utáni bevételek levonása után	205062 20						
Behajthatlan követelések leírása	1072 11						
A társasági tartaléklékek kamata. 1887. évi nyeresém	1174553 44						
	79203 14						
	416925 74						
	6359069 79						

II. Életbiztosítási üzlet.

KIADÁSOK.	Huszonötödik évi zárszámla 1887. január 1-től december 31-ig.	BEVÉTELEK.	VAGYON.	Mérleg-számla 1887. december 31-én.	TEHER.		
Törlesztett kötvények díja	95571 85	A mult évből áthozott díjtartalek	11827607 52	Értékpapírok	11,242,802 frt 60 kr.	Díjtartalek a vizontbiztosítási díjtartalek	12,874,990 39
Visszaváltott kötvényekért	229054 20	Beváltott díjak: az évben kiállított kötvények után	243413 82	nyugdíj:	4791844	Biztosítási alap	12617652 10
Hálálatások után kifizetett karorszeg	545508 94	az előbbi években kiállított kötvények után	2091373 07	4,774,400 frt-nyi magyar földhitelezési 5%-os záloglevelek 101 frtjával	960175	Kiházasítási tőkek nyereséme	326525 06
Kiházasítási biztosításoknál haláleset következtében díjvisszatérítés	65349 32	a biztosított tőke emelésre fordított nyereséme	15178 43	995,000 frt-nyi magyar földhitelezési 4 1/2%-os záloglevelek 99 1/2 frtjával	43879 68	Függőben levő károk tartaléka	143221 58
Függőben levő károk tartaléka	149321 38	Mult évi függőben maradt károk tartaléka	100891 02	35,100 frt-nyi magyar földhitelezési 5%-os ércértéktőke 124 1/2 frtjával	35190	Előre fizetett díjak az 1888-1889. évekre	1410 87
Évjáradékokért	19274 95	Hitelek	44992 24	34,500 frt-nyi pesti magyar kereskedelmi bank 6%-os záloglevelei 102 frtjával	2077740	Fel nem vett nyeresémek 1886. évről	3 38
Vizontbiztosítási díjak	37802 75	Kamatjövödelme	617207	555,900 frt-nyi Budapest fővárosi 5%-os kölcsönkötvények 100 frtjával	555900	Vizontbiztosító intézetek és masok követelése	62818 26
Bélyegért	35118 24			Besztercebánya-brezovai és piski vajdánnyadi vasúti els. kötvény	1198520 27	1887. évi nyeresém	402052 35
Irodai ber. postadíjak, nyomtatványok, uti- és egyéb költségek	87556 74			Magyar kir. állampénztárjegyek	1574000		
Tisztai fizetések	49814 93			11,757 Lire 50 c. olasz 5%-os járadék és kamatai	5563 65		
Jóvedelmi adóért	26104 36			1887-ben esed. kamat, és eszám. pénzküldemény	133905 15		
Orrosra díjakért	14573 33			Jelzálogkötelesek	201546 68		
Szerzési és díjbajhási költségek	143901 83			Kötvénykötelesek	1478904		
Behajthatlan tartozások leírása	6410 22			Vizontbizt. kötvénykötelesek	20162 39		
Díjtartalek az év végén	1920059 55			A központ tartozásai	308500 64		
1887. évi nyeresém	402052 35			Vezér- és főügynökök és masok tartozásai	318771 58		
	14949704				13762022 89		

Budapest, 1887. december 31-én.

AZ IGAZGATÓSÁG:

Fuchs Rudolf, Hajós József, Harkányi Frigyes, Lévy Henrik, Igazgató-helyettesek: Ormódy Vilmos, igazgató. Ullmann Károly Pál, aligazgató.

Jeney Lajos, a központi könyvezés főnöke.

Pecz Vilmos, életbiztosítási osztályfőnök.

A fenti zárszámlákat és mérlegeket megvizsgálván, azokat a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek és azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találtuk.

Kuczvinszky János, életbiztosítási könyvvivő.

Budapest, 1888. március hó 15-én.

A felügyelő bizottság:

Rudnyánszky Ferenc.

Tornyai Schosberger Zsigmond.

Szítányi Izidor.